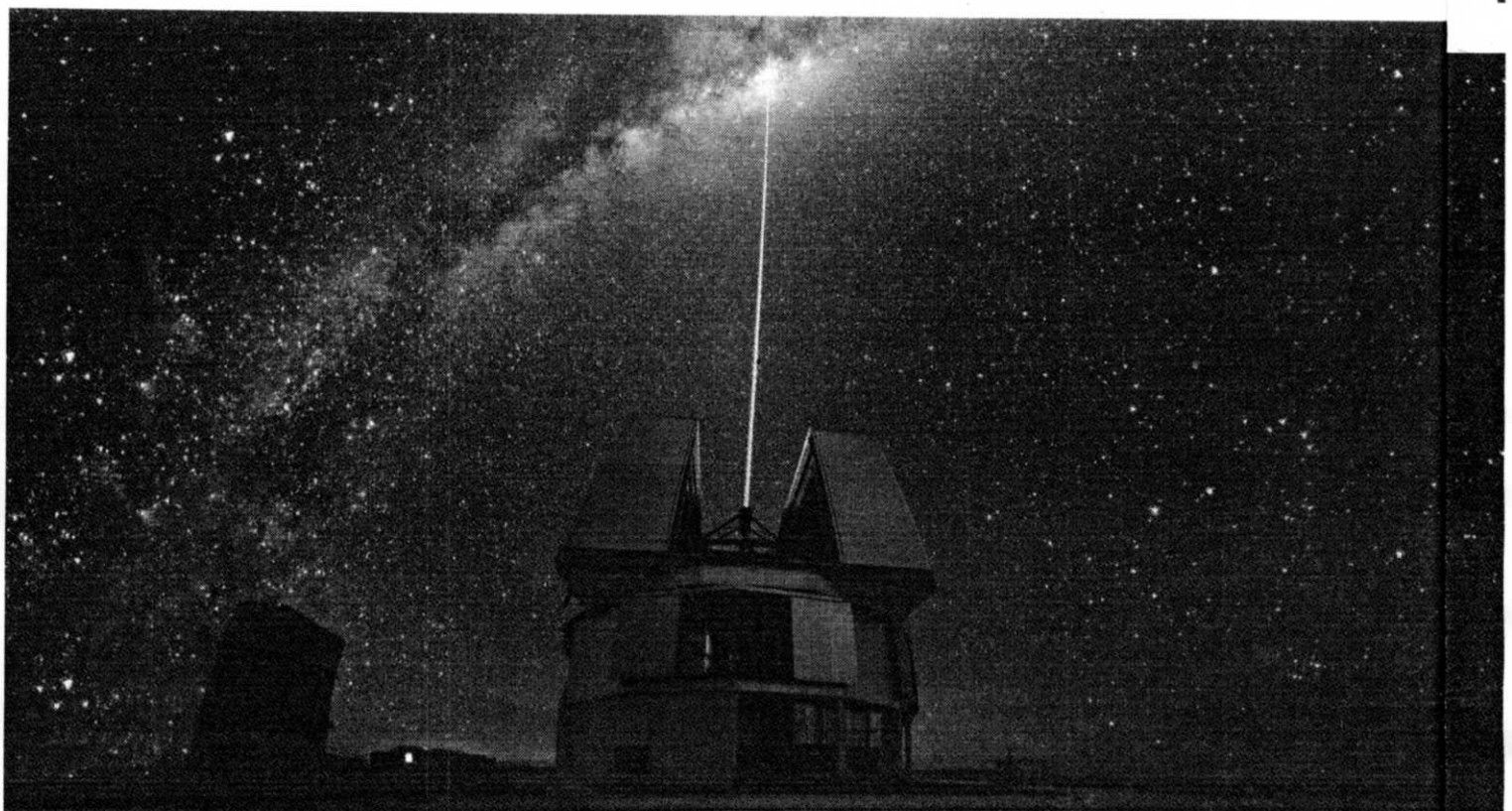

Ar Lietuvą lanko ateiviai? Tiesą

Jonas Skendelis (nuotraukoje kairėje) – matematikas, informacinių technologijų specialistas, – prisipažįsta NSO atžvilgiu nesą toks didelis skeptikas, kaip kai kurie jo kolegos mokslininkai. „Neneigiu nieko, ko tik kada nors anksčiau. O štai daktarės Gražinos Tautvaišienės (nuotraukoje dešinėje) nuomonė kategoriškesnė“

■ Jei ateiviai norėtų nepastebėti nusileisti į Žemę, tinkamiausia stotelė jiems būtų Lietuva

Inga KONTRIMAVIČIŪTĖ

Surinkę pluoštus liudijimų apie susidūrimus su nežemiškos civilizacijos pasiuntiniais, taip ironizuojama mūsų šalies ufologijos entuziastai. Tai nieko, be jų pačių, atrodo, nedo-mina. Taigi nelieka nieko kita, kaip tik su pavydu žvelgti į Vakarus: tie nors nė karto oficialiai nepaskelbė apie ateivių vizitą, tačiau ufologiją iškelė į valstybinį lygmenį.

Įdomu, kad prieš kelis dešimtmečius, dar sovietiniais laikais, ufologija labiausiai klestėjo būtent Lietuvoje. Viešojoje erdvėje iki šiol „plaukioja“ dokumento anglų kalba kopija – britų piloto, 1976 metų rug-sėjo 10 dieną skridusio iš Londono į Maskvą per Lietuvą, raportas. Esą tarp 18–19 valandos jis išvydo aki-namą, bet stabilią šviesą, skludusią iš vieno šaltinio šone ir kiek žemiau lėktuvo. Šviesa, teigiama, buvusi to-čia intensyvi, kad į ją ilgėliau žiūrėti nebuvo įmanoma. Vis dėlto pilotas šviesą stebėjo apie 10–15 minučių, kol jo pilotuojamas lėktuvas nuto-lo. Sumerimęs lakūnas susisieko su sovietų skrydžių valdymo dispečer-iais, bet sulaukę atsakymo, kad jo sutiktas objektas neidentifikuotas ir geriau apie jį nekalbinti.

Teisiniai esą psichiškai sveiki

Kitas ufologijos entuziastų aptiktas ir paviešintas dokumentas turėtų įti-kinti, kad ateiviai Lietuvoje, nors ir kaip neįtikėtina, nėra vien laki fantazija.

Fantasmagoriškas, tačiau kruopščiai užrašytas incidentas įvyko jau nepri-klusomoje Lietuvoje, 1996-ųjų birželio 26 dieną, kelyje Vilnius–Medininkai.

Automobilyje budintys du polici-jos pareigūnai netoli Nemėžio gyven-vietės, nuo sostinės nutolusios apie dešimt kilometrų, pusvalandis po vidurnakčio išvydo stulbinamą vaiz-

dą: maždaug 10–15 metrų virš žemės pakibusį pulsuojančią – išsiplečiantį ir vėl susitraukiantį – objektą. Tuo pačiu metu pareigūnai išgirdo ir keistą, elek-troninius traškesius primenantį garsą.

Neatpažintą skraidantį objektą patruliai stebėjo kone pusvalandį, kol, pabandžius prisiartinti, šis pakilo ir nuskrido. Apie keistą reiškinį pareigūnai jau buvo spėję informuoti specia-liąsias tarnybas. Kaip teigiama viešai skelbiamoje ataskaitoje, buvo mestos visos pajėgos iširti, ką iš tiesų regėjo policininkai: matuotas radiacijos fonas, įrašytas netgi objektui nuskridus kurį laiką dar girdėtas garsas. Taip pat pastebėta, kad vietoje, kur NSO kabojo virš žemės, dešimties metrų skersmens plote žolės būta prigulusios.

Šis įvykis buvo taip plačiai aptarinėjamas ir sulaukė pačių įdomiausių versijų, kad tuomečiam policijos vadui netgi teko radijo eterįje patvirtinti, jog keistojo reiškinio liudini-kais tapę pareigūnai yra stabilios psichikos profesionalūs darbuotojai.

O 1999-aisiais Lietuvos, kaip šalies, kurioje pastebėtas NSO, vardas nuskambėjo pasaulyje. „Discovery“ kanalo parodytame dokumentiniame filme apie NSO trumpai buvo pateikta vaizdo medžiaga, nufilmuota galimai sovietų žvalgybos naudojant naktinio matymo vaizdo įrangą dra-matiškomis 1991-ųjų sausio įvykių dienomis Vilniuje. Joje užfiksuotas didžiulis švytintis objektas, tarsi plūduriuojantis virš Seimo pastato. Kitas neatpažintas objektas tuo pačiu metu užfiksuotas švytintis netoli Vilniaus televizijos bokšto.

Pavydi net latviams

Į klausimą, ar tokios istorijos – tikri įrodymai, kad Žemę (taigi ir Lietuvą) stebi ir lanko ateiviai, ar tai tik jaudrin-tos fantazijos vaisius, ufologai ir astrofizikai atsakytų skirtingai.

Vieni žinomiausių ufologijos entuziastų Lietuvoje – internetinės sve-tainės nso.lt įkūrėjas Jonas Skendelis ir Lukas Devita – pavydžiai žvalgosi ne tik į Vakarus, bet ir į mūsų arti-miausią kaimynę Latviją, kur ateivių tema gvildinama ne vien mėgėjų.

Nors oficialių ateivių apsilanky-mo įrodymų nėra paviešinus, tačiau, anot J.

Skendelio, kitose šalyse jau veikia ar bent jau buvo kuriamos darbo gru-pės, egzistuoja savanoriškos organi-zacijos, fiksuojančios, nagrinėjančios, tiriančios pranešimus apie NSO.

„Čilėje nuo 1997 metų iki šiol veikia CEFAA, tai yra Anomalių oro reiškinų tyrimo komitetas, kuriam vadovauja ir priklauso karinių oro pajėgų aukšto rango karininkai, į jį įtraukiami mokslo sluoksnių atsto-vai. Taigi ši tema nagrinėjama labai rimtu, solidžiu lygmeniu. Šios orga-nizacijos nariai įtakingi visuomenėje ir valdžios sluoksniuose. O Lietuvoje apie NSO žinome tik tiek, kiek surenkama iš žiniasklaidoje pasirodan-čių žinučių, bet niekas to netiria“, – apgailestauja J. Skendelis.

Ufologijos mėgėjams apmaudu, kad Lietuvoje NSO tema įdomi entuziastams, žiniasklaidai, kuri suvokia, kad tokios pikantiškos istorijos apie ateivius visada įdomios publikai ir ra-šytojams fantastams, nors didesnę dalį jų išleistų kūrinių J. Skendelis vertina tik kaip komercinį produktą, masinan-tį audringos fantazijos skaitytoją.

„Lietuvoje esame iš anksčiau įpratę manyti apie NSO nerimtai, ir to etapo vis dar nepralaužiame.“

L. Devita, ufologijos entuziastas

„Visų jų veikla tėra savaiminė, neorganizuota ir nekoordinuojama. Kodėl? Visų pirma nėra valdžios organizacijų palaikymo, todėl visuo-menėje ši tema laikoma nerimta“, – tai liūdina J. Skendelį.

Sensacija nebetoli

Tinklapiu NSO tema redak-torius pripažįsta nesantis pasako-jimų apie nežemiškųjų civilizacijų pasiuntinių vizitus į Žemę didelis entuziastas. Tačiau nelaike savęs ir absoliučiu skeptiku, kategoriškai at-metančiu tokią galimybę.

„Neneigiu nieko, ko tikrai neži-nau“, – laikosi principo J. Skendelis.

Vis dėlto jis pripažįsta, kad, ver-tinant tikimybę sutikti Žemėje ateivį,

dabar esą kur kas didesnis optimis-tas nei prieš kelis dešimtmečius.

Nuo senų laikų žmogus, žvelg-damas į žvaigždes danguje, ir pats svajoto tarp jų atsirasti.

Ir atsirasdavo: senovės graikai į dangų perkėlė mirusius savo legen-dų herojus ir dievus – Orioną, Per-sėją, Heraklį, Plejades. Jeigu žmogus trokšta ir siekia pakilti į žvaigždes, kodėl iš ten negali atskristi svečių į Žemę?

„Rusų astronomas, astrofizikas Josifas Šklovskis pabandė įvertinti, o amerikiečių astronomas Frankas Dreikas dar septintajame dešim-tetyje sukūrė formulę, kaip apskaičiuoti, kiek kosmose galėtų būti protingų civilizacijų, su kuriomis žmonija galėtų užmegzti kontaktą. O pastaruosiu metu beveik įsitikinta, kad vos ne kiekviena žvaigždė gali turėti planetų sistemą. Tarp jų gau-su ir tokių, kurios gali turėti planetų „gyvybinėje zonoje“. Tad tikimybė, jog protinga civilizacija yra netgi ne-toli mūsų, labai padidėjusi“, – tikina J. Skendelis.

Ateiviai į laiškus neatsako

Jei mūsų Paukščių Tako galaktika tiršta žvaigždžių, o visata skaičiuoja 13,7 milijardo metų, galbūt lo-giška manyti, kad toje kos-minėje didybėje turėtų būti

kitų pažangių civilizacijų? Tad kodėl nėra svarių įrodymų, kad ateiviai būtų aplankę Žemę, kodėl iki šiol ne-matome nežemiškų kosminių laivų?

Tai paaiškinti bando Fermio pa-radoksas, pavadintas jį 1950 metais suformulavusio fiziko Enriko Fermio vardu. Paradoksą bandoma paaiš-kinti teoriniais samprotavimais, kad galbūt tiesiog nėra fizinių galimybių keliauti tarpžvaigždiniais atstumais, o gal civilizacijos, panašios į žemiškąją, neįstengia išgyventi tiek, kad sugebėtų pasiekti kitas.

Todėl 2008 metais NASA į kosmo-są paleido grupės „The Beatles“ daina „Across the Universe“ – kaip taikos žinią visiems kosmoso gyventojams, kurie Šiaurės žvaigždėje atsitikti-nai lankysis... 2439 metais. O zondai „Voyager 1“ ir „Voyager 2“, startavę

1977-aisiais, ir dabar esantys netoli išorinės Saulės sistemos ribos, gabena paausuotą plokštelę su įrašytais Že-mės garsais ir vaizdais. Tačiau praeis 285 000 metų, kol „Voyager 1“ pri-artės (teoriškai, žinoma) prie vienos artimiausių mūsų žvaigždžių – Si-rijaus. Ir niekas nežino, ar ten esama protingų būtybių, pajėgsiančių pri-imti kapsulę, ar apskritai dar gyvuos tokią žinutę išsiuntusi žmonija.

Tarp teoretikų pateikiamų hipote-tinių paaiškinimų, kodėl vis dar atei-viai neužmezgė ryšio su Žeme, yra ir jaudinančių vaizduotė, pavyzdžiui, kad jie tyčia mus izoliavę ir saugo žmoniją panašiai kaip mes naciona-linius parkus ar nykstančias gyvūnų rūšis zoologijos soduose. Netgi yra aiškinančiųjų, kad nežemiškos civili-zacijos ne tik egzistuoja, bet ir yra čia pat, šalia mūsų, Žemėje, tik žmonės nesugeba identifikuoti ateivių.

„Mes viliamės, kad mokslas vi-sagalys, tačiau visagalys tik Dievas“, – ragina pripažinti J. Skendelis.

NSO neignoruoja net Vatikanas

Vytautas Vilimas, straipsnius ufologijos, muzikos temomis pasi-rašantis Luko Devitos slapyvardžiu, knygos „Garso gėlės“ autorius, dar-buojasi Nacionalinės Martyno Maž-vydo bibliotekos orientalistikos skai-tykloje, o laisvalaikį skiria ufologijos tyrinėjimams.

„Neatpažintų skraidančių objek-tų terminas kilęs iš JAV karinių oro pajėgų. Oficialūs JAV kariniai doku-mentai patvirtina, kad NSO nėra nei iliuzija, nei optinė apgaulė, o iš tiesų egzistuoja“, – teigia L. Devita.

Anot jo, ufologija skaičiuoja jau pusė amžiaus. Tiek metų ją plėtoja ir mėgėjai, ir oficialios vyriausybės lygmens institucijos. L. Devita pa-žymi, kad per pastaruosius penketą metų pasaulyje NSO tema pradėta kalbėti kur kas rimčiau.

„Net Vatikano pranešimai dabar taip pat stebėtinai palankūs besido-mintiesiems ufologijai. Ne kartą labai aukšto rango Vatikano atstovai yra pasakę, kad domėjimasis ateiviais neprieštarauja krikščionybei. Tai yra gana įspūdingi pareiškimai. Tačiau

